

3. Вороніна В. Л., Бондаренко Д. В. Основні тенденції діяльності держави в інноваційній сфері. Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи: зб. тез доп. III Міжнародної наук.-практич. конф.; (м. Київ, 08 грудня 2022 року). Київ: КПП ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2022. 292 с.

INNOVATIVE FORMATION DIRECTION NEW MODELS OF PUBLIC ADMINISTRATION

Nadiia Petrivna Bortnyk

Professor of the Department of Theory and History State and Law

Admiral Makarov National University of Shipbuilding,

Doctor of Law, Professor

Anna Oleksandrivna Nesterenko

Acting Associate Professor of the Department of Law

Lviv National Environmental University

PhD of Law

Abstract. The issue of forming a new model of public administration within the innovative direction was considered. Attention was drawn to the need for further development of public administration. It is emphasized that having chosen the European direction of development, Ukraine should apply the innovative direction of forming a new model of public administration.

Key words: public administration, innovation, innovative direction, regional policy, innovative activity, public administration plane.

УДК 372.34

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Кравчук О.Ю.

кандидат політичних наук,

доцент кафедри психології, філософії та соціально-гуманітарних дисциплін

Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

м. Миколаїв, Україна

kraffchuk@email.ua

Зазначено, що питанню безпеки держави присвячена велика кількість публікацій та робіт, що демонструє актуальність цієї теми. Зокрема для цієї роботи було обрано та проаналізовано такі роботи (Н. О. Гаман, З. В. Гбур, Помаза-Пономаренко А. Л). Боротьба між двома взаємовиключними інтеграційними проєктами, що пропонують Україні, підвищує тиск на неї обох сторін. Визначено, що непослідовність та невизначеність східної політики ЄС створює додаткові виклики для України й регіону загалом.

Ключові слова: безпека, нормативно-правові аспекти, національна безпека, міжнародне співробітництво.

Основна частина. Серед дослідників панує думка, що вирішення завдання із підвищення соціальної безпеки і реалізація стратегії розвитку регіонів повинні спиратися на систему соціальних стандартів якості та рівня життя населення. [3] Потрібно чітко знати, яке воно «наразі» і до яких стандартів життя буде прагнути в майбутньому. Зважаючи на це, уважаємо, що основними стратегічними завданнями соціального розвитку є: 1) створення суспільства

рівних можливостей; 2) формування мотивації для інноваційного розвитку; 3) забезпечення економічного зростання за рахунок підвищення продуктивності праці.

Отже, мета цієї роботи полягає у висвітленні зарубіжного досвіду нормативно-правового забезпечення регіональної безпеки.

Останнім часом зарубіжні фахівці з питань міського розвитку та представники публічної влади виявляють значний інтерес до схем співпраці влади та бізнесу, що дозволяють залучити додаткові кошти для реалізації масштабних інфраструктурних проєктів, важливих для певного регіону або його міст як в економічному, так і в соціальному плані. Подібні механізми дістали назву державно-приватного партнерства. [2]

Практика державно-приватного партнерства найяскравіше проявляється у вирішенні загальних соціально-економічних проблем промислових міст. Така практика більше характерна для країн Європейського Союзу, де соціально-економічна рівновага міст слугує основою забезпечення прийняттого рівня їх соціальної безпеки. Головною проблемою підвищення соціальної безпеки у більшості країн визначається працевлаштування, яке виникає в результаті погіршення стану і результатів діяльності промисловості та непромислової сфери.

Особлива роль і увага приділяється мінімізації ризику не працевлаштованого працездатного населення, на подолання якого спрямовуються заходи із створення робочих місць, перекваліфікації, розвитку соціальної інфраструктури, недопущенню зниження доходів населення, соціальному захисту непрацездатних, підвищенню якості освіти, охорони здоров'я, екологічного середовища тощо. [1]

Щодо політичної безпеки регіону, то інші країни приходять до утворення різноманітних союзів та домовленостей для укріплення своїх позицій та спільної реакції на зовнішню загрозу.

У контексті посилення соціально-економічного згуртування країн-учасниць ЄС, важлива роль належить Лісабонській стратегії. Відповідно до вищезгаданого документа, основними пріоритетами у напрямку зміцнення економічної безпеки країн-членів ЄС та в цілому європейського континенту мають стати: принцип спільного програмування, який використовується в проєктах міжнародного співробітництва, поліпшення інноваційної участі у напрямку зростання конкурентоспроможності економічних регіонів в цілому, розвиток сільських територій та посилення територіальної єдності за рахунок екстенсивного розвитку значної частини регіонів ЄС. [2] Країни – члени ЄС мають значний позитивний досвід реалізації євроінтеграційних стратегій на регіональному рівні. За кордоном самоврядні органи мають багатий арсенал інструментів і важелів економічного, правового та фінансового впливу на відстоювання регіональних інтересів та забезпечення соціально-економічної безпеки територій.

У цьому контексті корисним для України буде досвід країн Центральної та Східної Європи, в яких усвідомлюють, що інноваційна діяльність повинна поширюватися не тільки на розвинуті в промисловому відношенні міста, хоча їм дотепер віддавався безумовний пріоритет, але і на більш віддалені від центра території, тобто стати складовою частиною національної регіональної політики. [3] На практиці такий підхід реалізується в рамках формування мережі вільних промислово-технологічних зон у прикордонних районах Чехії, Словаччини, Угорщини. Мета їхнього створення полягає у забезпеченні умов для розвитку в цих районах та їх стратегічно важливих містах малого і середнього підприємництва, що орієнтоване, зокрема, на впровадження інновацій.

Висновки.

Отже, дивлячись на практику інших держав найближчими для переймання для України виступають країни ЄС. Тому при аналізі закордонного досвіду особливу увагу слід приділяти країнам Європи. Для повноцінного забезпечення регіональної безпеки повинна бути реалізована взаємодія держави з відповідним регіоном. Саме інформація отримана з досвіду інших країн буди корисною при плануванні розвитку сфери регіональної безпеки.

Література

1. Актуальні виклики та загрози регіональній безпеці: висновки для України .К. : НІСД, 2014. – 48 с.
2. Помаза-Пономаренко А. Л. Зарубіжний досвід забезпечення державою соціального розвитку та регіональної безпеки. К: 1(49), 2016.
3. Шипілова Л. М. Порівняльний аналіз ключових понять і категорій основ національної безпеки України: Автореф. дис. к. політ. н.: 21.01.01 – К., 2017.

REGULATORY AND LEGAL PROVISION THE REGIONAL SECURITY OF THE STATE: FOREIGN EXPERIENCE

Kravchuk O. Yu., Admiral Makarov National University of Shipbuilding.

It is noted that a large number of publications and works are devoted to the issue of state security, which demonstrates the relevance of this topic. In particular, the following works were selected and analyzed for this work (N. O. Gaman, Z. V. Gbur, A. L. Pomaza-Ponomarenko). The struggle between two mutually exclusive integration projects offered to Ukraine increases the pressure on it from both sides. It was determined that the inconsistency and uncertainty of the Eastern policy of the EU creates additional challenges for Ukraine and the region in general.

Key words: security, regulatory and legal aspects, national security, international cooperation.

УДК 334.722.8

НОВЕЛИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ

Ломакіна О.А.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного та конституційного права
Національного університету кораблебудування імені
адмірала Макарова
м. Миколаїв, Україна
lomakina1616@gmail.com*

Анотація: досліджено зміни в правовому регулюванні діяльності акціонерних товариств, зокрема, у зв'язку з набранням чинності нового Закону України «Про акціонерні товариства».

Ключові слова: акціонерне товариство, статутний капітал, припинення акціонерного товариства, облік акцій товариства.

В умовах воєнного стану в Україні функціонування юридичних осіб, зокрема, акціонерних товариств є важливим чинником підтримки економічного стану країни на належному рівні. Одним із важливих елементів діяльності юридичних осіб є здатність безперешкодно керувати підприємством та створювати сприятливі умови для діяльності посадових осіб, виконання ними своїх повноважень, а також прийняття ними виважених і своєчасних рішень.

Недосконалість законодавчої бази мала негативні наслідки для функціонування акціонерних товариств, зокрема, за останні 6 років їх кількість скоротилася майже вдвічі, а публічні акціонерні товариства почали занепадати через обмеження Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Багато публічних акціонерних товариств змінили форму власності на приватні акціонерні товариства або на товариства з обмеженою відповідальністю, враховуючи переваги цих організаційно-правових форм.